

Vánoce 2009 a Nový rok 2010

ve farnosti u kostela sv. Tomáše v Brně

• **Příležitost ke svátosti smíření** bude v našem kostele od pondělí 21. prosince do středy 23. prosince vždy od 14 do 18.30 hodin. Kromě toho se pravidelně zpovídá také během všech bohoslužeb. Prosíme, přijďte ke svátosti smíření včas. Na Štědrý den při odpolední mši pro děti ani při půlnoční mši svatě se nezpovídá.

• **Společné udělování svátosti nemocných** bude v pátek 18. prosince při večerní mši svatě v 17.30 hodin. Není třeba se předem hlásit. Podle možností naši kněží také rádi poslouží nemocným, kteří do kostela nemohou. Návštěvu je třeba včas dohodnout v sakristii nebo na faře.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2009

– Štědrý den

- ◇ pravidelná modlitba breviáře v 6.30, poslední rorátní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti
- ◇ ve 24.00 hodin půlnoční mše svatá (hudba: F. X. Brixi – Missa pastoralis)

25. 12. 2009

– Slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 latinská se zpěvem Svatotomské chorální scholy, 9.00 se zpěvem chrámového sboru (F. X. Brixi – Missa pastoralis), v 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ od 14.00 do 18.00 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

26. 12. 2009

– svátek sv. Štěpána

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ od 14.00 do 18.00 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

27. 12. 2009

– svátek Svaté Rodiny

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ při mši svatě v 9.00 hodin se uděluje tradiční požehnání manželům

31. 12. 2009

– sv. Silvestra

(poslední den občanského roku)

- ◇ pravidelná modlitba breviáře v 7.30 hodin, ranní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin mše svatá na poděkování za uplynulý rok spojená s přehledem života a hospodaření farnosti v roce 2009
- ◇ večerní mše svatá odpadá

1. 1. 2010

– slavnost Matky Boží Panny Marie

(zasvěcený svátek, občanský Nový rok)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00 (vysílá v přímém přenosu ČR 2 – stanice Praha), 11.00 a večer v 19.30 hodin

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Kdo se táže po smyslu života, klade otázku špatně.
Otázky nám pokládá život a na nás je,
abychom na ně odpovídali.“

Viktor Frankl

Úvodní slovo

Řadu roků už v naší republice trvá tradice betlémského světla a je o ni setrvalý zájem. Nejsou to zdaleka jen lidé věřící, kteří si pro plamínek přicházejí, troufnu si dokonce odhadnout, že podíl tzv. nevěřících každým rokem trochu roste. Mimo jiné si musíme uvědomit, jak je ošemetné dělat přesné hranice mezi těmito dvěma skupinami či postoji. Totéž se vlastně potvrzuje třebas i na vánočních bohoslužbách, při návštěvách kostelů, jesliček atd. Lidé stále hledají (a snad i občas nacházejí) cestu za hvězdou betlémskou . . .

Ale především si můžeme s vděčností připomenout, jak velkým darem je naše víra, když není limitována jen těmi několika zvláštními příležitostmi. V našich srdcích má stále svítit plamínek betlémského světla, naše domovy mají být po celý rok přibýtkem Svaté rodiny. Přítomnost Božího dítěte v našem životě je trvalou a nepřekonatelnou jistotou naší víry.

Kéž tato jistota nadlehčuje vaše kříže i starosti každodenního života nejen o letošních Vánocích!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

● **Betlémské světlo** přivezou tradičně z Vídně do České republiky brněnští skauti a v neděli 13. 12. 2009 ho předají do rukou otce biskupa Vojtěcha při mši svatě v katedrále na Petrově v 9.00 hodin. Až do 11.00 hodin pak bude před katedrálou betlémské světlo k dispozici všem zájemcům. V našem kostele bude možné si převzít betlémské světlo vždy před a nebo po skončení kterékoliv bohoslužby od pondělí 14. 12. 2009 až do Štědrého dne.

● **Výroba vánočních ozdob** na strom dětí bude probíhat ve středu 16. 12. 2009 od 16 hodin v sakristii kostela. Zveme malé i větší děti i jejich rodiče, aby se podíleli na předvánočních přípravách.

● **Zdobení dětských stromčků** do kostela opět s pomocí dětí se pak uskuteční po skončení dětské mše svatě ve středu 23. 12. 2009.

● **Dary na opravy a provoz kostela**, u kterých budou dárce vzhledem k možnosti daňových odpočtů žádat příslušné doklady pro finanční účtárny, je zapotřebí odeslat nebo odevzdat do konce roku 2009. Pokud váš dar odešlete pomocí elektronického bankovníctví na účet farnosti 2200030422/6800 k tomu účelu zřízený, přijdou vám všechny doklady automaticky (zpracuje je příslušný počítač), pokud předáte dar v hotovosti či na běžný účet

farnosti, musíte se o doklady přihlásit (zpracuje je příslušný pan farář ☺).

● Jako každoročně prosíme, zda by se nenašlo alespoň pár ochotných pomocníků pro hlídání kostela během doby, kdy je otevřeno k prohlídce betléma. Pomůže každá hodina! Prosíme zájemce, aby se domluvili s kostelníkem.

● **Tradiční ples naší farnosti** se bude konat 6. února 2010 v Dělnickém domě na ulici Jamborova v Židenicích. Těšit se můžete na posezení s přáteli, kapelu Onkles, program plný překvapení, tombolu a další příjemné věci, jež k tradičnímu plesu patří. Zájemci o lístky si je mohou koupit za 170 nebo 120 Kč již o 4. neděli adventní 20. 12. 2009 v sakristii po mši.

● **Máte doma předškoláka?** Milí rodiče, jsme církevní základní škola v Brně a začínáme evidovat přihlášky do 1. ročníku ve školním roce 2010/2011. Přihlášky svých dětí můžete podávat do konce kalendářního roku písemně (na adresu školy), elektronicky (cmczs@iol.cz) nebo osobně ve škole. Řádný zápis do 1. třídy proběhne v pátek 15. ledna 2010 v době od 14.00 do 18.00 hod. Více o nás na <http://www.cmczs.org>

Cyrlometodějská církevní základní škola Lerchova 65, 602 00 Brno.

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Najdi 15 rozdílů.

PRO STARŠÍ

Advent je ✕ ☒ ☹ ☎ * ☞ ☛ ☞ ☞ ☎ ↓ → ☎ ☎ ↓ ☎ ☎ ☒ ☹ ☂

Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista. První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. do 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánoce.

Klíč:

A	B	C	D	E	F	G	H	CH	I	J	K
☎	☹	☺	✕	☂	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎
L	M	N	O	P	R	S	T	U	V	Y	Z
*	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎	☎

Klára Špunt Zelinková

Těle, v každém z nás, a proto trpět a zemřít musí každý člověk. Působením Kristovy božské přirozenosti dostává každé lidské utrpení nadpřirozenou hodnotu. Když toho chceme dosáhnout, musí být celý náš život ovlivněný vírou v Boha. Ježíš nám v evangeliu sdělil všechno, co potřebujeme k poznání Boha. A v svátostech, jež ustanovil, nám dává sílu, která je nutná k tomu, abychom byli schopni vždy žít podle Boží vůle. Záleží na nás, jak jsme schopni využívat to, co od Boha dostáváme. Čím budeme mít větší snahu využívat všechno dokonale, tím víc bude Bůh ovlivňovat náš život a tím lépe ho prožijeme.

o. J. Šik

Adventní příběh

Kluci úspěšně předvádějí indiánské válečné tance. Máma jim právě oznámila, že zítra odpoledne přijede strejda. A strejda – byť bratr ustarané maminky – je moc prima a je s ním spousta legrace. „Tak ať máte pokojíčky pěkně uklizené,“ přeruší maminka jejich válečný ryk.

Marek se druhý den probudí a chce se pustit do práce. Uslyší veselé pokřikování pod okny a nakoukne ven. Kluci hrají hokej. A vida, je tam i brácha! Pokušení je veliké a Marek raději zavírá okno. Nejdřív uklidit! Rozhlédne se. Kdo tady nadělal takový nepořádek? neopouští ho humor a už tahá z pod postele propisku, zmačkané papíry a zbloudilou ponožku.

Vytřít, vysát, utřít prach. Po hodině pilné práce se Marek spokojeně rozhlédne. Ještě by to něco chtělo! Vybírá nejhezčí obrázky a připichuje na nástěnku. Super! A teď honem hokejku a ven!

Maminka volá k obědu a hladoví kluci ochotně přibíhají. Po obědě zapadne starší Honza do svého pokoje a v hrůze se dívá na podivuhodný nepořádek. Vůbec se mu do toho nechce. No co, chvíli si lehnu, plácne sebou na postel. Příjemné teplo a plné břicho ho brzo uspí. Marek pomůže s nádobím a pak se taky zavře do pokoje. Kreslí vlak a dává si záležet. Bude to dárek pro strejdu, chce mu udělat radost.

Crrr, zvonek u dveří. Marek letí jako střela do předsíně a už visí strejdovi na zádech. „Pojď ke mně do pokoje! Pojď ke mně do pokoje!“ „Už jdu, ty náđerko,“ sípá přiškrcený strejda, setřese Marka, dá mamince pusu a zvedne velkou krabici. „Půjdeme k Honzovi, má tam víc místa.“ Honza stojí před přivřenými dveřmi. „Nee, ke mně radši ne,“ koktá rozpačitě a zavírá dveře. Jdou tedy do Markova pokoje, strejda otevírá krabici a . . . kluci nevěří svým očím! Lego vláček! Marek zas skočí po strejdovi, ale tentokrát se nenechá setřást. Bojuje, dokud nezvítězí a nepoloží strejdu na lopatky, čímž mu vzdává nejupřímnější dík. Pak spolu sestavují koleje a plánují nejlepší umístění výhybek. Honza jen stojí a dívá se. Zavřené dveře jeho pokoje mu nedovolí radovat se z krásného dárku.

A co my? Dovolíme Pánu Ježíši vejít do našeho srdce?

Marie Sojka Veselá

Půlnoční

Pro mnoho věřících je půlnoční testem nervů a vůle, zda jít či nejt do kostela plného rozjivených lidí, kteří nevědí, jak se chovat. Často oprávněně otáčíme hlavu směrem k hlučnějším skupinkám, případně zavrhneme pohledem ty, jež neví, že si mají kleknout či stoupnout nebo dělají kříž obráceně.

Loni jsme si se skupinou farníků řekli, že bychom se tento stereotyp pokusili změnit. Lidí, kteří přicházejí do kostela, se odvažujeme pokládat za ty, jež vědí, že jít do kostela by se mělo aspoň jednou za rok, a podvědomě tuší, že duchovno není jen prázdné slovo.

Mělo by to tak být vždy, ale na půlnoční bychom si měli těchto příchozích všimnout zvláště, dát jim na vědomí, že máme radost z jejich příchodu, že s nimi chceme vytvořit společenství a slavit eucharistii. Prostě považujeme je za hosty a tak se k nim i chovejme. Sdělme svoji radost z narození Krista a slavnostní atmosféru liturgie.

Tuto naši myšlenku jsme se rozhodli podpořit praktickými kroky: při vchodu do kostela přivítáme příchozí s úsměvem a nabídneme jim do ruky text, který jim trochu pomůže zorientovat se při mši svaté. Nebudou tak mít pocit, že jsou jakoby v anonymní nákupní galerii s vánoční hudbou, ale že jsou součástí společenství, které je ve svém středu vítá.

Zájemci, kteří by byli ochotni vítat u vchodu, necht' se prosím nahlásí na

e-mail keprnik@gmail.com. Ostatní jen prosím, aby k příchozím cítili více lásky než despektu a dali to najevo třeba i úsměvem. Po půlnoční pak na všechny čeká překvapení. Ti, co byli na půlnoční loni, již asi tuší jaké.

Jan Keprt

Rozhovor

s paní Hanou Opatřilovou

Návštěvníci Noci kostelů se mohli s paní Opatřilovou setkat jako se zástupkyní Sdružení pěstounských rodin (SPR). Sdružení sídlí v Brně na Anenské ulici, jeho zpravodaj „Průvodce náhradní rodinnou péčí“ bývá k mání i v našem kostele a paní Opatřilová má k sv. Tomáši blízko.

Čím je pro Vás kostel sv. Tomáše?

Místem, kam se vždy těším, sejdu se s rodinou, předám Pánu starosti a radosti, načerpám další sílu.

Jak SPR vzniklo, jakým způsobem se angažujete v SPR?

Na základě zkušeností s výchovou přijatých šesti dětí do naší rodiny jsme si uvědomili, že neexistuje dostatečná pomoc začínajícím pěstounským rodinám. Chybějící specializované poradenství pro náhradní rodinnou péči suplovaly sociální pracovnice, resp. manželské poradny, a to ne vždy šťastným způsobem. Proto jsme

se v roce 1995 rozhodli (deset let po přijetí prvního dítěte) pro založení SPR s důrazem na pomoc začínajícím i stávajícím pěstounským rodinám a na pomoc opuštěným dětem při vyhledávání nových (pěstounských) rodičů.

V čem vidíte hlavní význam SPR, co se daří a v čem by se ještě mělo dařit lépe?

Hlavní – nejdůležitější činností SPR je vyhledávání nových rodičů pro opuštěné děti. V tom je SPR jednoznačně nejspěšnější v ČR, což prokazují i statistiky Ministerstva práce a sociálních věcí.

Další důležitou činnost vidím v poradenství rodinám s přijatými dětmi, kterou realizuje naše Poradna náhradní rodinné péče.

V Domě jistoty (centru pro děti ulice) pomáháme stabilizaci slabých, resp. problematických biologických rodin.

V neposlední řadě provozujeme již sedmý rok Dům na půli cesty (D1/2) ve Velkém Dvoře u Pohořelic. Pomáháme tam mladým lidem, kteří měli tu smůlu, že se pro ně během jejich pobytu v dětském domově nenašla nová (pěstounská) rodina a po dosažení plnoletosti museli z dětského domova odejít. V našem D1/2 jim poskytujeme nejen bydlení, ale především je vedeme k samostatnosti, pomáháme jim najít práci a v případě přechodné nezaměstnanosti pracují na naší ekofarmě.

A v čem by se mohlo dařit lépe? Nedaří se nám stabilizovat tým odborných pracovníků. Opětovně hledáme zkušeného

psychologa, příp. zkušené sociální pracovníky.

S jakými reakcemi okolí se setkávají pěstounské rodiny, s čím musí počítat, kde naleznou potřebnou pomoc, a kde spíše musí překonávat úskalí?

Většinou přijímá okolí tyto rodiny přivětivě. Někteří jsou však nedůvěřiví (proč to vlastně dělají) a nejhorší jsou ti, kteří říkají, že to dělají ze ziskovosti. Věřící rodiny nacházejí pomoc především v církevním společenství (přátelé, skauti, ministranti, schola . . .), ale také mezi sebou při společných akcích organizovaných SPR, kde si vyměňují zkušenosti s výchovou svých dětí.

„Vnitřních“ úskalí je o něco víc než v pokrevních rodinách. Děti si s sebou totiž nesou nejen genetickou zátěž, ale i špatné zkušenosti s dospělými, ať už s vlastními rodiči nebo zkušenosti spojené s pobytem v dětském domově. To přináší pěstounům značné problémy.

A mezi „vnější“ úskalí počítám především základní školu. Zde často noví rodiče nemají štěstí a narazí na špatné učitele (nepedagogy), musí trávit spoustu času s vysvětlováním „nespravedlností“ dalších dospělých.

Jak se díváte na Boží plány s jednotlivými dětmi, když víte, čím musely projít – nikdo si nemůže vybrat, do jaké rodiny se narodí?

Naštěstí do Božích plánů nevidíme (to by to dopadlo!). Z Bible víme, že existují

- 4000 Kč na Chráněnému bydlení, Gorkého ulice
- 4000 Kč pro Denní centrum pro bezdomovce
- 2000 Kč pro Domov sv. Anežky. Je to dům s pečovatelskou službou pro staré lidi na Žižkově ulici č. 3.

Všechna tato tři zařízení Oblastní charity mají naléhavou potřebu finanční pomoci.

A závěrem? Protože se Vánoce každým dnem přibližují, přejeme vám všem v radostném očekávání prožitý advent a láskou a radostí naplněné a ve zdraví prožité Vánoce. Do blížícího se nového roku 2010 dobré zdraví, Boží požehnání a hodně sil a odvahy do všeho, co nás příští rok čeká. S Boží pomocí a pod ochranou Panny Marie se není čeho bát.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

„Pojďte ke mně všichni, kteří se namáháte.“

Mt 11,28

Během vánočního období lidé pociťují lásku, která je zaměřená na všechny. Důvodem je, že lidé vnímají blízkost Boha, jenž přišel na svět v podobě dítěte. Není to Bůh, který nahání strach, ale Bůh který nabízí pomoc ve všech životních situacích. On byl lidem slíben a celé generace čekaly na jeho příchod, jenž ohlašovali proroci a učitelé. Je to skutečnost, která přesahuje

naše chápání a kterou můžeme přijmout jen vírou.

I když nás Ježíš vykoupil, přece počítá s naší spoluprací, jež spočívá v tom, že se budeme snažit prohlubovat svou víru, naději a lásku, a tím přinášet zvěst o něm lidem, kteří ho neznají a které také chce k sobě přivtělit. Když přijmeme jeho pozvání a snažíme se prožívat život s ním, stáváme se Božími dětmi, jedním tělem s ostatními lidmi, a to je začátek Božího království v nás. Touto skutečností nejsme zbavováni pozemských těžkostí, ale dostáváme sílu, která nás uschopňuje nést všechno, co na nás dolehne. Vkládáme do Boží ochrany všechny starosti a trápení. Naše důvěra v Boží působení v našem životě nás uschopňuje přijmout z Boží ruky všechno, i to, co je pro nás těžké a nepřijemné, protože spoléháme na Boží vševědoudcnost, která ví, co je pro nás skutečně dobré a prospěšné. Důvěrujeme Bohu, i když nerozumíme jeho záměrům a myslíme si, že by nám prospělo jiné řešení. Když máme tento vztah ke všemu, co v životě prožíváme, jsme schopni prožívat přítomnost spokojeně bez zbytečných obav z budoucnosti. Naše víra a důvěra v Boha umí růst během celého našeho života a musí stále víc ovlivňovat náš život. Víme, že Bůh je Emanuel – Bůh s námi; dává jistotu ve chvílích bezmoci a bolesti.

Lidská přirozenost, kterou přijal Ježíš z lásky k nám, mu umožnila za nás trpět a zemřít, ale božská přirozenost dodala jeho utrpení a smrti nekonečnou hodnotu a vykupitelskou sílu. Kristovo utrpení a jeho smrt pokračují v jeho Tajemném

Z farní charity

ADVENTU JE JIŽ NAKRÁTKU . . .

Vázení přátelé, rok se sešel s rokem a máme tu advent, dobu ztišení a příprav na příchod Páně o Vánocích.

Jako každý rok, opět se na vás obracíme s prosbou. I letos, už po sedmácté, budeme připravovat vánoční balíčky pro staré osamocené lidi a jsme zcela závislí na vaší nezištné pomoci. Prosíme vás, abyste nám opět přinesli podle svých možností cukroví, ovoce, případně ořechy. To, čím nám přispějete, budeme třídit a rozdělovat do balíčků v sakristii v úterý 22. prosince po ranní mši svatě. Budeme rádi, když to, co můžete poskytnout, přinesete nejlépe v neděli 20. prosince nebo potom v pondělí a nejpozději v uvedené úterý ráno. Je možné vaše příspěvky přinést i dříve a předat v sakristii. Za všechny, ke komu vaše cukroví a ovoce doputuje a přispěje k vánoční radosti, dopředu upřímně Pán Bůh zaplat'.

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM . . .

Celostátní Tříkrálová sbírka proběhne od 1. do 14. 1. 2010. V neděli 3. ledna 2010 bude na Petrově v 10.30 sloužena pontifikální mše svatá. Po ní otec biskup udělí koledníkům požehnání. Tříčlenné skupinky koledníků budou ve výše uvedených dnech podle možností navštěvovat domácnosti nebo je potkáte ve městě či u některých supermarketů. Budou vybaveny zapečetěnými pokladničkami s nálepkou Charity

ČR a vedoucí skupinky bude u sebe mít průkazku, kterou se musí prokázat. Pozor na falešné koledníky!

Pokud se s koledníky nesetkáte, a budete chtít přispět, bude naše charitní pokladnička v daném období, tj. od 1. do 14. 1. 2010 vyhrazena právě pro Tříkrálovou sbírku. V minulých letech se tento způsob osvědčil. Prosíme vás o štědrost, větší část z vybraných peněz bude použita na projekty Oblastní charity Brno, které při současném krácení dotací ze státního rozpočtu zoufale potřebují každou korunu. Věříme ve vaši velkorysost a moc, moc děkujeme.

SBĚR PRO CHARITU – OD 2. 1. 2010 ZMĚNA!

V předcházejících dnech 11. a 12. prosince 2009 se uskutečnil poslední sběr do vagonů za 5. Nástupištěm Hlavního nádraží. Diecézní charita zřizuje od 2. ledna 2010 šatník v přízemí bývalé ZŠ na Bratislavské 58. Svě věci tam můžete přinášet denně od úterý do soboty v době od 9 do 15 hodin. Seznam přijímaných věcí najdete v naší charitní vývěsce i na vytištěných malých letáčcích. Při této příležitosti je nutné poděkovat paní Marii Keprtové a paní Stanislavě Halámkové, které po řadu let sběr organizovaly a měsíc co měsíc za každého počasí řídily nakládání do vagonů a expedici všeho, co lidé přinesli. Klobouk dolů, díky!

MALÁ INFORMACE O PENĚŽÍCH

Díky vaší štědrosti byly dne 30. 11. 2009 předány Oblastní charitě Brno s přihlédnutím k úmyslům jednoho z dárců následující částky:

„hříchy našich otců“. Sami hřešíme neustále. Možná nám Bůh dává šanci svoje hříchy alespoň částečně napravit.

Jaká rodina je vhodná pro pěstounskou péči? Je zde souvislost s vírou? Je víc věřících pěstounů, nebo to nehraje žádnou roli?

Na Moravě je převažující většina pěstounů věřících. Ze zkušeností víme, že se mnoho lidí nad přijetím dítěte do rodiny rozhoduje. Mnohokrát neví, kam se obrátit, koho se zeptat. Nejlepší je, když mají možnost poznat pěstounskou rodinu osobně. To většinou jejich rozhodnutí uspíší.

Dítě přijaté do rodiny potřebuje především cítit, že je skutečně chtěné. Každý z pěstounů má samozřejmě jiný přístup k výchově dětí, ale rozhodující je, že dítě cítí, že ho máme skutečně rádi, že se stává důležitou součástí rodiny. Že mu přes všechny svoje pracovní a další životní problémy věnujeme čas. Dítě vnímá, že je milováno a postupně zmizí jeho počáteční ostražitost. Dobrá výchova, při níž dítěti věnujeme spoustu svého času, dokáže překonat mnoho špatných návyků i genetických zátěží.

V čem vidíte přínos setkání pěstounských rodin ve Žďáru nad Sázavou a dalších setkání?

Měli jsme jako SPR možnost prezentovat před zúčastněnými věřícími rodinami hlavní myšlenky pěstounství související především s pomocí opuštěným dětem.

Se SPR navštěvujeme různé farnosti (na pozvání) a setkáváme se s rodinami, které problematika pěstounské péče zajímá, případně ji již žijí. Většinou se vytvoří skutečně vřelá atmosféra, v níž se nám lépe předávají zkušenosti, které souvisí jak s prožitými tak získanými skutečnostmi s přijímáním dětí, případně se související legislativou.

Ve Žďáru bylo poznáno, že se tam rodiny scházejí pravidelně a že vědí, o čem je řeč. Přijetí tedy ohromné!

Jak se daří kampani Hledáme Vás, mámo táto – vyhledávání nové rodiny pro děti?

Kampaň Hledáme Vás, mámo táto běží již od roku 2000. Oslovení veřejnosti touto formou je průkazně úspěšné. O tom hovoří i statistiky Ministerstva práce a sociálních věcí. Zájemci telefonují nejlépe přímo do SPR nebo se obrátí na pěstouny ze svého okolí. Někteří se obracejí na příslušná Oddělení péče o děti.

Co byste přála SPR, co byste přála rodinám a co farnosti sv. Tomáše?

Všem to stejné. Sdružování a pěstování dobrých rodinných vztahů.

Jak jste prožila setkání se Sv. otcem?

Myslím, že všichni, kdo se zúčastnili setkání se Sv. otcem, pocítili důležitost jednoty a prožili štěstí z toho, že to s námi není tak beznadějně. A to se týká všech. Věřících i tzv. nevěřících, diváků u televize, posluchačů rádia nebo přímých účastníků.

Co byste přála sobě?

Aby radost z našich dětí byla trvalá. A abychom se dočkali vnoučat, dá-li Pán.

Chcete se podělit o nějaké životní krédo, citát, myšlenku?

Mít velkou rodinu přináší starosti i radosti. Mít malou rodinu přináší taktéž starosti i radosti. Nemít rodinu nepřináší nic.

Máte nějaký vzkaz na závěr?

Děkuji manželovi Mirkovi za jeho lásku k dětem (nejen k těm našim). Děkuji našim dětem, že mě vychovávaly a každý den mě posunuly Bohu blíž.

Děkuji za rozhovor

Jarka Cýrusová

Kontakty na SPR: +420 543249142, www.pestouni.cz, mail: info@pestouni.cz

Pozvánka od otce Koláčka

Otec Josef Koláček napsal k 340. výročí úmrtí hraběte Václava Kolowrata jeho životopis a ten vyšel v Refugiu. Když se blížilo 350. výročí, otec Koláček se setkal s Petrem Chovancem z brněnského studia ČT. Otec Koláček se panu Chovancovi zmínil o výročí i o zpracovaném životopise hraběte a usiloval o to, aby ČT o hraběti Kolowratovi natočila pořad. Johanka Bronková se nabídla, že napíše scénář a pomůže sehnat pražské historiky,

kteří by se vyjádřili k historii kostela sv. Mikuláše v Praze, jenž byl postaven z odkazu Václava Kolowrata. Po prvním rozhovoru se však několik měsíců nic nedělo. Otec Koláček si už myslel, že z natáčení nic nebude. Avšak nakonec se Petr Chovanec ozval, že by pořad tedy zrealizovali. Johanka Bronková napsala dobrý scénář a sehnala erudované historiky. Film se natáčel v Čechách a také v Římě, kde Václav Kolowrat také pobýval a je zde i pochován.

Když brněnský štáb ČT oznámil, že přijede na třídenní pobyt do Říma v listopadu tohoto roku, bylo třeba sehnat různá povolení. S generálním archivem jezuitského řádu byla spolupráce snadná, filmaři směli natáčet v „sancta sanctorum“ archivu ARSJ. Horší to bylo ale s natáčením v kostele sv. Ignáce, k němuž chyběla potřebná povolení. Všechno tak padlo na otce Koláčka. Vynořila se téměř nepřeklenutelná překážka. Oba jezuitské kostely v Římě (Del Gesu i sv. Ignác) patří pod správu ministerstvu vnitra. Zdálo se jako naprosto vyloučené sehnat povolení k natáčení za tak krátkou dobu. Situace se zlepšila přispěním P. Stefana Del Bove S.J. Tento mladý jezuita obětavě telefonoval, mailoval a navštěvoval různé instituce. Ale i přes jeho snahu se stále nedařilo povolení získat. Otec Koláček si už začínal myslet, že se všechno zhatí.

Nakonec Johanka Bronková s ženskou smělostí přeházela program natáčení a začínalo se v Bellarminu – koleji pro scholastiky S.J. z celého světa. Natáčení dále probíhalo v S. Stefano Rotondo a pak i na

Tusculu. Takže na sv. Ignáce došlo až o několik dní později. Rektor kostela sv. Ignáce P. Ardleler S.J. nakonec nejen že pustil štáb s doprovodem do kostela a nechal jej natáčet, ale sám filmaře doprovázel po celou dobu jejich práce.

Pořad o hraběti Václavu Kolowratovi S.J. vysílá ČT2 v neděli 13. 12. 2009 v 17.40 hod.

*Materiál z osobní korespondence
s P. Josefem Koláčkem S.J.
poskytl PhDr. Jan Weinberger*

Z Nazareta do Betléma

Jediný okamžik
rozhodující o životě
a neznámé budoucnosti,
to byla tvá cesta,
dělníku Boží – svatý Josefe.

Hodiny pochybností,
skryté v mlhavém závoji,
poselství ve snu sdělené –
a ráno bylo po boji.

Byť budeš jako otce stín,
vyplníš vše,
co přál si Hospodin.

Společná cesta s Marií,
s bolestným odchodem z Nazareta.
Jsi přece z rodu krále Davida,
tak zní co rozkaz – císařova věta.

Maria tiše na oslátku,
zdá se, že slabě naříká,
a nikdo kolem nemá zdání,
jakého pod srdcem nosí hošíka.

Tak jako každé putování
má někde svůj cíl v čase,
však prosba o nocleh vyslovená
vznívá naprázdno v každém hlase.

Zde přece žije příbuzná rodina.
Zaklepe Josef –
že přišla Marii hodina.

Všude je tichá tma
a nikdo neotvírá
spásná je cesta do chléva,
kde kruh se uzavírá.

Maria s Josefem
modlí se k Bohu:
zde přece děťátko
porodit mohu.

Zvířata teplo dýchají,
potuchu vůbec nemají,
že právě v této noční chvíli
se oni první Bohu poklonili.
Na nebi jasně hvězdy září,
mužové při stádech
otazník v tváři.

Anděl jim vypráví o Božím dítěti,
pastýři spěchají
zázrak ten viděti.

Co kdo má, přináší,
ve chlévě poklekne,
Božímu synkovi své srdce odemkne.

A nad Betlémem letí zpráva,
že světu spása –
právě dána.

Marie Miriam Veselá